

Ingek. 16 DEC. 2011

Meldingsnummer:

2010-1020

zaaknummer 2010 T 218

15 december 2011

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op _____
_____ wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. J.P.C. van den Bogaard, advocaat te Eindhoven.

tegen:

(wijlen) _____
geboren op _____, overleden op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven pastoor te _____, later te _____

1. De procedure

Het klaagschrift is bij het bureau voor Hulp en Recht, rechtsvoorganger van het Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: Meldpunt), ontvangen op 22 maart 2011. Eveneens op 22 maart 2011 is bij Hulp en Recht een klaagschrift ontvangen van de broer van klager de _____ (hierna: _____). Deze zaak is bekend onder zaaknummer 2010 T 188.

Op 30 juni 2011 is een verweerschrift ingekomen van: _____, vicaris-generaal van het bisdom Roermond.

Op 3 november 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van den Bogaard.

Namens aangeklaagde is verschenen _____, bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. _____.

2. De klacht

2.1. Klager maakte deel uit van een groot gezin met dertien kinderen te _____ Aangeklaagde was pastoor in _____. Op twaalfjarige leeftijd is klager met aangeklaagde in contact gekomen via zijn jongere broer _____, die misdienaar was. Met deze broer heeft klager geen contact meer. Klager en zijn broer _____ werden regelmatig uitgenodigd op de pastorie in _____, waar zij televisie mochten komen kijken. Aangeklaagde ging dan tussen klager en broer _____ zitten in een grote leren stoel. Het was altijd donker in de kamer.

Aangeklaagde begon te wrijven over de broek en het geslachtsdeel van klager. Klager herinnert zich een soort erectie en een warm gevoel, hetgeen een zaadlozing zou kunnen hebben betekend.

2.2 Nadat aangeklaagde was verhuisd naar [redacted] werden de broertjes regelmatig uitgenodigd om te komen logeren. In de vier jaren die daarop volgden vonden in de pastorie in [redacted] dezelfde handelingen plaats in de grote leren stoel in een donkere kamer tijdens het televisiekijken. Aangeklaagde herinnert zich daarnaast dat aangeklaagde altijd volledig naakt door de badkamer en de gang liep en dat klager en zijn broer [redacted] daar het volledig zicht op hadden. Klager is er daarbij van overtuigd dat broer [redacted] bij aangeklaagde in bed sliep. Buiten het misbruik was de verhouding met aangeklaagde leuk, aldus klager. Aangeklaagde maakte met zijn Dafje toertjes door [redacted] en de jongens kregen regelmatig een nieuwe broek, terwijl de familie thuis zelfs een televiestoestel kreeg van aangeklaagde.

2.2 Klager heeft (door het openbaar worden van de vele verhalen van medeslachtoffers in de media) bemerkt dat het gebeurde meer belastend is geweest dan hij dacht. Klager is er nu aan toe om een antwoord en erkenning voor het hem aangedane leed te krijgen. Klager heeft gesteld dat hij vanaf zestienjarige leeftijd onverklaarbare angsten had, vooral ten aanzien van zijn ouders. Klager heeft jarenlang onder behandeling gestaan van een zenuwarts, waarvoor klager zich schaamde en waarover door zijn naaste omgeving nare grappen werden gemaakt. Het huwelijk van klager is stuk gelopen en klager is in een ernstige depressie beland in 1986, waarna klager gedurende ongeveer een jaar in een psychiatrische kliniek heeft moeten verblijven. De bindingsangst waar klager zijn hele leven last van heeft gehouden, brengt klager in verband met het hem overkomen misbruik in het verleden.

2.3 Klager wil, nu meerdere slachtoffers met hun verhaal naar buiten komen en na overleg met zijn broer, niet langer zwijgen, maar erkenning van het hem overkomen leed. Klager wil bovendien dat de waarheid aan het licht komt. Klager acht voor de door hem geleden en nog te lijden schade een bedrag van € 10.000,- een (zeer) billijke financiële compensatie.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. [redacted] heeft in zijn reactie op het klaagschrift gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde, zowel in de archieven als in het persoonsdossier. Ook in het benoemingentraject is geen sprake van een verloop dat enige bevreesing oproept. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. Ter zitting heeft [redacted] esteld dat hij het verhaal, zoals dat door klager, en op een eerder tijdstip door zijn broer [redacted], is gedaan geloofwaardig acht en dat hij hoopt dat met het aanbieden van oprechte verontschuldigen de pijn voor klager wordt verzacht.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn,

dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3 Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt temeer nu aangeklaagde is overleden en geen weerwoord kan geven.

4.4 Gebleken is dat in de afgelopen periode nog een klacht tegen aangeklaagde is ingediend door de broer van klager. De verhalen van beide klagers vertonen overeenkomsten, de grote leren stoel in de pastorie, maar verschillen in de perioden en de plaats waarin het misbruik heeft plaats gevonden. Gelet op de beschrijvingen van beide klagers –waartoe beide klagers onafhankelijk van elkaar op verzoek tijdens de zitting een tekening van de kamer op de pastorie waar het misbruik plaatsvond hebben gemaakt- acht de Klachtencommissie het aannemelijk dat het misbruik, zoals door klager gesteld, heeft plaatsgevonden.

4.5 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde waarbij deze zijn gezag misbruikte en waarbij klager in een afhankelijkheidspositie verkeerde, hoogst kwalijk is geweest. De Klachtencommissie heeft daarbij vastgesteld dat aangeklaagde klager (en zijn broer) steeds weer wilde plezieren met leuke uitstapjes en nieuwe kleding, hetgeen de afhankelijkheidspositie van klager nog eens versterkte.

4.6 Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. Klager heeft daartoe een eerste stap gedaan door ter zitting namens het bisdom het leed te erkennen, de klacht geloofwaardig te achten en oprecht spijt te betuigen. Klager heeft daarbij aangeboden om met klager in gesprek te gaan, waar klager geen behoefte toe voelde.

4.7 Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de overste van de congregatie zal een compensatiecommissie zich buigen over het bedrag van een mogelijke vergoeding. Ter informatie van klager merkt de Klachtencommissie op dat de Bisschoppenconferentie en de KNR een commissie hebben ingesteld, de commissie Lindenbergh, die aan de bisschoppen en oversten met betrekking tot de schadevergoeding een advies hebben uitgebracht. De Klachtencommissie wijst tenslotte klager op de mogelijkheid om zich te wenden tot de Slachtofferhulpgroep Misbruik R.K.K.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom Roermond de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 15 december 2011 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, mr. P.R.M. van der Ven, pr, en W.A.M.C. Mol, leden, bijgestaan door mr. I.C.T.M. Jongens-Manders, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van het Bisdom Roermond en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.